

Ohniska

roč. XXI (XXII)

mesačník Evanjelické cirkvi metodistické ❖

máj 2012

**Hľá, ja pošlem na vás zaslúbenie
svojho Otca, a vy buďte v meste
Jeruzaleme, dokiaľ nebudete
odiat
do moci z výsosti.
Lk 24,49**

■ Duch Svätý - naša sila

■ Moc v cirkvi

Sk 1,8 „...zostúpi na vás Svätý Duch a vy dostanete Jeho moc a budete mi svedkami...”

Moc je po grécky „DYNAMIS” a svedkami sa povie „MARTYRES”.

Duch Svätý prišiel presne ako Joel predpovedal a tento „Boží dynamit” spôsobil totálny obrat v učeníkoch, ako bol Peter. Ten, ktorý len pred pár týždňami zaprel Mesiáša, po ukrižovaní sa skrýval a vzkrieseniu nechcel veriť, sa teraz postaví pred zástup niekoľko tisíc ľudí a smelo povie: „*Judskí muži a všetci obyvatelia Jeruzalema! Pozorne počúvajte moje slová...*” (Sk.2,14)

Peter prestal milovať svoj život natoľko, aby mu to bránilo svedčiť o Kristovi. Už to nebol ten Peter, ktorý si chcel zachrániť kožu tým, že sa ku Kristovi nepriznal. Podľa tradície bol Peter ukrižovaný za cisára Nera. Prial si byť ukrižovaný dole hlavou, lebo sa necítil byť hoden, aby bol ukrižovaný rovnakým spôsobom ako Pán Ježiš.

Presne ako Ján Krstiteľ povedal: „*On musí rásť a ja sa musím umenšovať.*” Umenšovať sa. Aj to je ovocie Ducha Svätého, keď sa strácame, aby bolo vidieť Krista.

Je to akoby Kristus stál za vami a ľudia ho nemôžu vidieť cez vás. Musíte sa zo-

hnúť. Zohýnate sa?

Som členom spoločnosti, ktorá pestuje lásku k životu. Hon za nezávislosťou, zábavou, zdravím, či dlhým životom mám v krvi. Musím sa s tým vyrovnáť... nie som najlepším príkladom svedka Ježišovho... ešte nie.

Ako kresťan musím vidieť, že láska k vlastnému životu je bariérou zvestovania dobrej správy o Kristovi!

Svojím spôsobom je láska voči Kristovi skôr láskou k umieraniu. Ako inak sa dajú chápať Kristove slová: „*...kto miluje svoj život, stratí ho a kto ho pre mňa stratí, ten ho nájde.*”

Že by sme si mali zamilovať umieranie? Lepšie by znelo: „...kladenie života pre Pána...” alebo „...zamilovať si strácanie života pre Krista.”

Vydáva:
Evanjelická cirkev metodistická
Panenská 10, 811 03 Bratislava

Tel./fax: 02/5441 4468, eMail: ustredie@umc.sk
www.umc.sk - tu sa nachádza Ohnisko
v elektronickej podobe

Mesačník Ohnisko vychádza desaťkrát v roku.
Distribuuje sa bezplatne.
Náklady na jedno číslo sú 0,70 Eur + poštovné.
Prispieť môžete na č. účtu UnicreditBank:
6611690001/1111; VS: 914 700
alebo poštovou poukážkou. Ďakujeme.

Redakčná rada:
Milena BELKOVÁ
Antónia HALAČIOVÁ
Lenka PROCHÁZKOVÁ
Spolupracovníci:
Braňo Schmogrovits
Martina Výbošťáková

To je pekné slovo: „strácať sa“.

Prečo by nemohli byť Letnice vhodnou príležitosťou pripomenúť si, že keď prišiel Duch Svätý, učeníci dostali Jeho moc a stali sa odvážnymi. Prestali milovať svoj život viac než Pána.

Premýšľali ste už o tom, že kto má Du-cha Kristovho, nemiluje svoj život viac než svedectvo o Kristovi?

O tom je svedectvo – „MARTYRIA“.

Ježiš povedal: „...budete mi svedkami...“

a práve preto nám dal ten „dynamit“ Du-cha Svätého.

...BUM...a je po mne...

Kristov Duch má voľný priestor.

Už nejde o mňa, ale o to, že Ježiš zo- mrel a bol vzkriesený. Povedzme spo- ločne s Petrom: „...Pozorne počúvajte moje slová...“

Že by bolo také ťažké sa zohnúť, aby bolo vidieť Krista aj dnes?

Neverím.

Branislav Schmogrovits

Biskupov denník

Moc v Cirkvi

Kým sa k vám dostanú tieto vety, sedím už v ďalekej Floride a sledujem rozhodnutia Generálnej konferencie. Ako biskup mám síce dôležité postavenie v cirkvi, pohľad a vplyv na rozličné veci v cirkvi a tým aj moc. Ale na Generálnej konferencii nemajú *biskupi* ani len právo prehovoriť, a hlasovať už vôbec nemôžu. Skoro 1000 zvolených delegátov zo všetkých Výročných konferencií rozhoduje spoločne. *Biskupky a biskupi* dohliadajú na priebeh rokovaní, nesmú sa však za žiadnych okolností k daným témam vyjadrovať. Takýto postoj sa zaviedol už pred 150 rokmi, aby sa ohraničila ich moc zasahovať.

Jednou z tém v Cirkvi je aj moc. Málokedy sa otvorene o nej hovorí, okrem prípadov, kedy určitý konflikt už eskaluje. Väčšinou je to vnímané len podvedome. Potom znejú slová ako: „Nedôveruješ nám?“ alebo „Boh nám zreteľne ukázal, že...“ Moc má mnoho podôb. Aj zbožné, aj hriešne. V konfliktoch sa len zriedka berie biblický obraz (model) vážne, že cirkev je podobná telu s mnohými údmi. Obrazne je nám všetkým jasné, že ruky sa nehádajú s nohami, alebo že brucho nemôže povedať telu

„Ty ma potrebuješ, ale ja teba nie.“ A predsa sú v našich spoločnostiach ľudia, ktorí hovoria: „Naše spoločenstvo dokáže žiť aj bez všeobecnej Cirkvi, ale všeobecná Cirkev nemôže žiť bez spoločenstva.“

Telo Kristovo je ešte rozsiahlejšie. Prepojenosť v „tele ECM“ sa preukazuje vo vzájomnej solidarite. Ale aj v jasne definovaných procesoch rozhodovania. Generálna konferencia predkladá tieto základné črty (rysy) v cirkevnom poriadku ako povinné pre všetkých. Tým spôsobom sa môžu všetci v „tele ECM“ spoľahnúť na rovnaké, spravodlivé pravidlá, sledovať proces rady a hľadania riešení na konferenciách, *biskupi a biskupky* sa učiť personálnemu vedeniu, aby sa budovalo celé telo. Spoločnej súhre „tela ECM“ sa samozrejme bude dariť lepšie, keď všetci zúčastnení tie vypracované pravidlá poznajú a spoločne sú ich nositeľmi.

biskup Patrick Streiff,
z nemčiny preložil braňo

Časť tretia: Podstata evanjelizácie

Kapitola 10 - Vízia pre evanjelizáciu, 2 časť

Zasievaj, hoci nevidíš výsledky

Žijeme v spoločnosti ohlušenej ukazovateľmi výkonu a „vzrastovými grafmi“. Úloha evanjelizácie sa nikdy nemôže vyčísliť v takýchto pojmoch. Rast viery je často tichý, nezmerateľný a niekedy zdanlivo neexistujúci. Len Boh pozná konečné výsledky.

Pred niekoľkými rokmi som sa zúčastnil na púti, ktorú na Veľkonočný pondelok organizovala anglikánska diecéza v Kente. Stovky ľudí kráčali cez Downs do katedrály v Canterbury a nasledovali tak kroky Augustína z Canterbury, raného kresťanského misionára, ktorého mnísi evanjelizovali Anglicko od roku 597. Počas zhromaždenia dostal každý z nás malú nezapaľenú sviečku. Na konci bohoslužby arcibiskup zapálil svoju sviečku a vysvetlil, že symbolizuje evanjelium, ktoré Augustín priniesol do Anglicka. Nakoniec sme si posúvali oheň od sviečky k sviečke v celej chrámovej lodi, kým neboli všetky tie tisíce sviečok zapálené. Počas tejto tichej ceremónie som stál v zadnej časti katedrály. Vyrážalo mi to dych. Pomaly, ale isto svetlo sviec prerušovalo tmú katedrály a plamienky nekľudne poskakovali okolo mňa. Keď sa už všetky sviečky zapálili, každý zdvihol tú svoju do výšky, takže sa celá katedrála naplnila svetlom. Arcibiskup to použil ako veľmi dojímavú pripomienku, že svetlo evanjelia, ktoré zasahuje náš národ už mnoho storočí, začalo práve z takto blikajúceho plamienka. Vzrast evanjelia bol tichý, nenápadný, stály; ale výsledok bol po stáročiach ohromujúci. Keď som nakoniec aj ja zapálil svoju sviečku, uvedomil som si, že musím zohrať svoju úlohu v nikdy sa nekončiacom procese zvestovania.

Augustín nebol jediným misionárom. V osemnástom storočí žil mladý muž Robert Raikes v mestečku Gloucester. V jedno nedeľné popoludnie sa prechádzal po námestí a videl deti, ako sa hrajú na ulici. Boli negramotné, nedisciplinované a úplne mimo života cirkvi. Bolo mu ich ľúto a cítil, že ich budúcnosť je neistá.

Ale potom počul hlas, ktorý mu hovoril, „Skús to, skús.“ Bol natoľko presvedčený, že to bolo Božie poverenie, že otvoril nedeľnú školu, aby týmto deťom pomohol čítať Bibliu. Ani nevedel, že to, čo sa začalo ako malá snaha o zasiahnutie hŕstky mladých, sa rozvinie do svetového hnutia dotýkajúceho sa miliónov mladých ľudí a prinášajúceho nespočetné tisíce ľudí ku Kristovi. Zúčastnil som sa na nedeľných školách v prosperujúcej Kalifornii a v biednych špinavých dedinkách v Afrike. Rozprával som v nedeľných školách v Singapure a na banánových plantážach v Karibiku. Semienko, ktoré Raikes zasial, vzišlo.

Viac ako desať rokov sme s mojou ženou doma viedli mládežnícke skupinky. Zažili sme veľa pekných chvíľ. Nebolo to však ľahké a boli aj nedele, keď sme premýšľali nad tým, či nemrháme časom. V istej dobe mala každá z našich skupín svoje problémy, ale jedna skupina na juhu Londýna bola obzvlášť problematická. Niekedy som mal dojem, akoby si tieto deti vyvršovali svoju mladícku rebeliu radšej na mne, než na svojich rodičoch. Niekedy sme sa so ženou týchto nedeľných večerov obávali. Stávali sa proti každému návrhu, smiali sa z návrhov na diskusiu. Niekedy sme to chceli vzdať. Bolo nám však záhadou, prečo vždy znova prichádzajú, hoci nedoceňujú to, čo ponúkame. Ak semeno rástlo, nevideli sme to a ak naša práca prinášala ovocie, neuvedomovali sme si to.

Najvernejším účastníkom skupiny bol mladý černošský chlapec Paul. Sedával vo výklenku okna, často sa bavil na šibalstvách ostatných. Po niekoľkých rokoch som ho stretol na kresťanskej konferencii. Bol pracovníkom s mládežou na plný úväzok a vedúcou osobnosťou zboru. Jeho viera sa upevnila a teraz pracoval v dôležitom projekte s veľmi drsnou skupinou mestských detí.

„Ináč, Rob,” pošepol mi. „Poďakoval som sa niekedy tebe a Jacqui za skupinku, ktorú ste pred rokmi viedli? Nevie, kde by som skončil, keby som tam nechodieval.” Od vtedy, ako som ho pred mnohými rokmi naposledy videl sedieť v mojej obývačke a smiať sa, pomaly, ale isto vyrástlo semienko. Evanjelizácia je často ťažká, nevďačná a zdá sa neefektívna, ale kdekoľvek zasievame semienko, nikdy nepodceňujeme rast, ktorý môže nastať. Semienka evanjelia rastú potichu, nepatrne, kľudne, ale nenechajte sa oklamať – ich vzrast je skutočný.

Zasievaj, aj keď cítiš prehru

Žijeme v spoločnosti orientovanej na úspech, v ktorej „obchodníka roka” odmenia exkluzívnou dovolenkou alebo uznaním na drahých recepciách. V niektorých cirkvách v Spojených štátoch majú podobné zvyky, čo sa týka evanjelizácie. „Evanjelistu roka” odmenia prestížnymi cenami a vyznamenaním za najlepšieho šíriteľa evanjelia. Takéto praktiky podľa mňa nie sú biblicky podložené. Verím, že Ježiš Kristus má byť vždy stredobodom našej pozornosti a on je ten, ktorý prijíma všetku slávu. Apoštol Pavol napísal vo svojom liste do Korintu:

Ja som sadil, Apollo polieval, ale Boh dáva vzrast. A tak nič nie je ten, čo sadí, ani ten, čo polieva, iba Boh, ktorý dáva vzrast.

Môžeme sa pokúšať merať svoju efektivitu v evanjelizácii, ale je to pochabá hra. Boh a len Boh sám dáva vzrast. Keď zasievame semienko evanjelia, nikdy nemôžeme vedieť, aká úroda sa

jedného dňa zožne. Sme povolaní byť skôr verní než úspešní. Z času na čas nám však Pán dáva nahliadnuť na žatvu a môže nás to skutočne i prekvapiť. Raz v noci v Salforde, keď som bol na ceste s evanjelizačnou prezentáciou zvanou „Putovný seminár”, ktosi sa mi vlámал do auta a ukradol mi kufor. Na zvyšok cesty som si musel požičiavať šaty. Bol som úplne otrávený. Keď sme spolu s tímom vyrazili nasledujúce ráno do Hull, veľmi snežilo a diaľnica vyzerala ako korčuliarska dráha. Hrubý sneh padal na predné sklo, išli sme cez hlbokú čľapkanicu. Všetci traja, ktorí sme spolu cestovali, sme mali silnú nádkchu a ako tím sme boli stále na bode mrazu. Nakoniec sme našli zbor, kde sme mali prezentovať náš evanjelizačný výstup. Prišlo malé publikum, asi tridsať ľudí. V chodbe, čo bola naša provizórna prezliekáreň, sme sa jeden druhému sťažovali. Celá akcia sa zdala byť zbytočná. Mali sme za sebou riskantnú cestu a na čo? Tridsať ľudí, ktorí na nás neurobili dojem, chceli, aby sme čím skôr skončili s našim výstupom, nakoľko sa počasie zhoršovalo. Prezentáciu sme teda skrátili a šli sme sa ubytovať s pocitom zbytočnosti. Nikto neodpovedal na evanjelizačnú výzvu a celá vyčerpávajúca akcia sa zdala ako úplne zbytočné snaženie.

O niekoľko rokov neskôr, keď som hovoril na veľkej študentskej konferencii v Newcastle, prišla za mnou mladá žena a radostne sa usmievala. „Vy ma asi nepoznáte, ale ja som dala život Pánovi raz v noci, keď bola tá snehová búrka v Hulle. Všetko sa odvtedy zmenilo. Nikdy predtým som neodpovedala na výzvu, toto bola noc, keď som stretla Ježiša.”

Môj tím a ja sme sa tej noci v Hull cítili ako úbožiaci, ktorí zlyhali. Všetko bolo proti nám a evanjelizačná práca sa zdala byť úplne zbytočná. Ale Boh mal iné plány. Vzal semienko, ktoré sme zasadili a dal úžasný vzrast. Bohu nech je vzdaná česť, pretože On to urobil - nie my.

(pokračovanie nabudúce)

Rob Frost (autor knihy Evanjelizácia v treťom tisícročí, z ktorej je vyššie uvedený úryvok) je známy metodistický evanjelista a spisovateľ z Veľkej Británie. Boh cez neho ovplyvnil životy mnohých ľudí, ktorí sa obrátili a prijali Pána Ježiša. Už tretí rok uverejňujeme časti z jeho knihy, v ktorej je veľa praktických skúseností.

Modlitebníčka a laická kazateľka

Sestra **Anna Jotová** sa narodila 2.5.1916 v Bulharsku, kde pôsobila v našej cirkvi ako laická kazateľka. Keď zavreli kazateľov, slúžila ona. V roku 1965 sa s rodinou presťahovala na Slovensko, kde sa zapojila do zboru ECM v Bratislave na Panenskej, kde tiež zvykla kázať aj za brata kaz. Poláka, keď bol odcestovaný. Viedla aj besiedku. Veľmi sa venovala svojim vnukom Oliverovi a Adrianovi. Povzbudzovala mladých služobníkov, aby kázali.

Pán jej dal milosť, že nebývala vôbec chorá a 12.4.2012 ju vo veku nedožitých 96 rokov odvolal do večnosti. Poslednú rozlúčku vykonal br. Pavel Procházka a konala sa 20. 4. 2012 v zbore ECM Bratislava-mesto.

Stratené morky a uzdravené dievčatko

O tom, že bola sestra Jotová vtrvalá modlitebníčka, svedčia i svedectvá, z ktorých niektoré uverejňujeme skrátené z Ohnísk 9/95 a 7/96.

Keď mala problémy s jedným pánom ohľadne kvetinovej záhradky pred ich bytom, suseda jej povedala, aby sa išla sťažovať na Obvodný úrad. Sestra Jotová povedala: Nikam nepôjdem! „A čo budete robiť?“ - opýtala sa suseda. „Budem sa modliť.“ „Teraz?“ začudovala sa, „ja sa modlím iba ráno a večer.“ „Áno, teraz. Modlím sa, keď je to potrebné, počas celého

dňa a niekedy aj v noci.“ vysvetlila s. Jotová. Na druhý deň sa problém vyriešil.

„Keď sme bývali na železničnej stanici, blízko lesa, manžel bol náčelníkom na

stanici. Chovala som kačky, sliepky, prasatá, ovce, morky. Darilo sa nám a ľudia nám závideli. V jedno ráno som sa zobudila a moje morky sa s veľkým protestom vracali domov smerom od stanice. Čo sa stalo? V noci ich niekto povynášal k lesu, aby ich roztrhali líšky. Na moje prekvapenie sa všetkých 25 moriek vrátilo. Nikoho zo susedov som nepodozrievala. Všetko som odovzdala do rúk Pána Ježiša.

Jednej rodine v susedstve sa stalo, že ich 4-ročné dievčatko spadlo zo stoličky a odvtedy malo ochrnutú ručičku. Lekári nedávali žiadnu nádej na jej uzdravenie. Rodičia plakali, plakala som aj ja. Naraz stojí predomnou plačúca mamička tohto dievčatka so slovami: „Teta Jotová, to zlo v rôznych spôsoboch sme vám robili my a Pán Boh nás teraz potrestal.“ Striaslo ma! Zabúdajúc na materiálne škody a neberúc do úvahy lekárove slová, obrátila som sa s prosbou a nádejou na všemocného Lekára duší a tela, na Pána Ježiša. Modlila som sa za odpustenie hriechov kajúcich rodičov a za uzdravenie dievčatka, ktoré pobudlo určitý čas v nemocnici. Domov sa vrátilo zdravé. Vďaka Pánovi Ježišovi!”

Anna Jotová

Spomienky na Bulharsko

Moji rodičia a starí rodičia chodili do metodistického kostola v bulharskej dedinke Podem. Bol skromný a ničím sa nelíšil od ostatných domov. Vnútorne zariadenie bolo skromné: lavice, organ, kazateľnica, železná piecka, steny vymaľované vápnom. Raz pripravila naša milá kazateľka Anna Dudášová, neskôr Jotová, prekrásny, pre mňa nezabudnuteľný Štedrý večer. Doma sme si ako chudobná rodina robievali stromček z konára višne a obalili ho zeleným papierom. Ale v zhromaždení bola jedlička a podňou kôš s darčekom. Teta Anka s nami nacvičila scénku. Spievali sme koledy. Potom prišiel najkrajší zážitok, balíčky. S napätím som čakala, kedy teta Anka prečíta moje meno. Oči mi žiarili šťastím, keď som dostala bábiku a handrového pajáca.

Mária Turanská, Ohnisko 10/97

Miničas na svedectvo

Keď som začala pracovať v školskej jedálni, modlila som sa, aby ľudia zistili, že som veriaca a aby som im mohla svedčiť. Keďže nemám schopnosť prepnúť z ničoho nič rozhovor na duchovnú tému, na pomoc mi prišiel Mojžiš. Ani on nebol výrečný, a tak mu Boh dal Árona. Pokračovala som v modlitbe. Pán je predivný, moju neschopnosť neodsúdil, ale doplnil. Poslal mi učiteľku so slovami: „Načo som študovala na vysokej škole, keď stále maródujem?“ A naozaj: pani učiteľka má svoju prácu rada – ľúbi detičky, láskavo ich vedie, pri stolovaní povzbudzuje peknými slovami. Teraz nadišiel môj „miničas“: „Pán Ježiš je lekárom nielen duši, ale aj tela. Treba sa mu odovzdať, aby mohol pôsobiť. Odovzdať našu chorobu, slabosť, strach, previnenia. On čaká na naše modlitby a chce na ne odpovedať. Môže zasiah-

nuť priamo a uzdraviť vás alebo prostredníctvom modlitby bude riadiť lekára, aby správne určil potrebný liek.” Povedali sme si, že sa budeme modliť. Po čase prišla radosťná správa – objavil sa zahraničný liek, ktorý pomáha liečiť. Chvála a vďaka nášmu Pánovi Ježišovi!

Že nemáme čas? To je pravda! Zato nepodceňujme a nepochybujme o hodnote „miničasu.” Strávený pri Pánovi Ježišovi pri naša svoje požehnanie. Vyvedie z krízy, dá správny smer, upokojí, dodá duši radosť a dá chuť do života.

Anna Jotová, z Ohniska 6/95
pripravila MB

Jedno svedectvo o uzdravení ochrnutej sesternice v Bulharsku prinesieme v ďalšom čísle Ohniska.

Ženou podľa Božieho srdca 15. - 17. jún 2012 Liptovský Mikuláš

Konferencia sa bude konať v rekreačnom zariadení Demänovka, pri SOŠ polytechnickej, Demänovská cesta. Témou konferencie je: **Ty, tu a teraz.** Konferenciu organizuje Občianske združenie Abigail. Blížšie informácie radi poskytneme na adrese:

konferenciazpbs@gmail.com.

Smutné prázdniny... šťastný koniec

svedectvo

Ahojte! Pozdravujem Vás z Michaloviec. Chcela by som vám napísať, ako mi Pán Boh pomohol, keď som išla minulý rok (v lete 2011) na prázdniny k babke do Ameriky. Letela som s dedkom a let dopadol s Božou pomocou výborne! Po príchode mi začalo byť smutno za rodičmi. Niekedy som až plakala. Babka ma utešovala, aby som sa tešila, že môžem byť teraz s ňou. Keď neskôr prišla k babke aj sesternica Julianka, bratranec Miki a ich rodičia, už mi nebolo tak smutno, lebo bola s nimi zábava! Ale samozrejme mi chýbal stále viac Pán Ježiš a chcela som ísť do kostola. Hovorila som to babke, no väčšinou nemala čas, lebo v nedeľu pracovala. Ale keď si zobrala voľno, išli sme do Apoštolskej cirkvi neďaleko jej domu. Moja babka totiž nie je veriaca ako naša rodina, preto som sa jej snažila hovoriť o Bohu čo najviac.

Prázdniny utiekli ako voda. Keď sa priblížil čas odchodu, na letisko ma odviezla babka. A teraz začína to, čo je hlavné na týchto prázdninách. Keď sme prišli na letisko, bola som veľmi šťastná, že konečne uvidím moju rodinku. Počas celých prázdnin som si uvedomovala, ako mi chýba. Keď je človek dlho bez svojich najbližších, vtedy si ich začne viac vážiť.

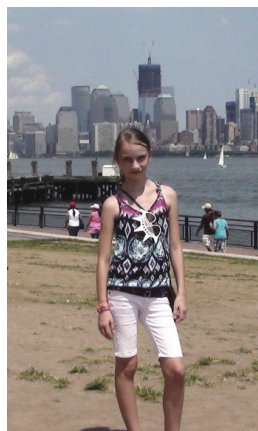
Babka vysvetlila pracovníčke na letisku, že pôjdem na Slovensko sama, že to vybavovala cez aerolínie v Delte. Ona však povedala, že môžem ísť len s letuškou. Vybavilo sa to a potom jej tá pracovníčka povedala, že môžem ísť s letuškou do Prahy, ale že ďalej - na Slovensko, môžem ísť len s blízkym. V tej chvíli som sa rozplakala. Začala som sa báť, že budem musieť do konca prázdnin zostať u babky. Proste som začala panikáriť. Po dlhých vybavovaniach to babka zariadila s tým, že ma do Prahy musí prísť vyzdvihnúť otec. Zavolala mu, že mu kúpila letenku. Bola som šťastná, že to dobre dopadlo a že sa budem môcť vrátiť domov. Keď som vstúpila do lietadla, všetko bolo normálne, ako keď sme leteli do USA, takže som ďakovala Bohu, že mi pomáha. Vtedy som ešte zďaleka netušila, že „boj“ sa práve začína.

Po niekoľkých minútach sa začala hrozná búrka. Oznamovali nám, že lietadlo bude meškať asi hodinu. To bolo ešte dobré, ale potom povedali, že búrka sa ešte zhoršila, prechádza cez oceán, a preto nemôžeme vzlietnuť. Začala som sa báť a plakať. Babka ma telefonicky ukludňovala a tak som sa len modlila, nech nám Boh pomôže. Horšie bolo, keď nám povedali, že pred nami je približne 80 lietadiel, a že budeme musieť čakať ešte dlhšie. Vtedy som už na nič nere-

agovala, stále som sa modlila. A keďže som pri sebe mala aj jedno dievča z Prahy, ktoré išlo tiež domov. Utešovalo ma, že sa nemám báť, že to bude dobré. Pán Ježiš si ju použil pre mňa, aby som sa necítila sama. Asi po 3 a 1/2 hod. nám oznámili, že je po búrke a môžeme vzlietnuť. Let prebehol výborne, aj som sa vyspala :D. Keď sme na letisku v Prahe s letuškou hľadali kufre, zistili sme, že ich už odoslali na Slovensko. No a potom ma priviedli za mojím otcom. Vtedy som sa rozplakala, (aj on sa rozplakal) bežala som k nemu objasť ho. No bola tu ďalšia prekážka. Oco mi povedal, že rieši letenku. Pretože moje lietadlo meškalo, jeho letenka sa nedá prebukovať na neskorší let na Slovensko. Myslela som si, že to je môj koniec. Rozplakala som sa ešte viac a len som plakala a plakala. Čakali sme na odpoveď a modlili sme sa... Nakoniec k nám prišiel stevard a povedal, že nám to pomôže vybaviť, keď sme toho zažili už toľko veľa. Boli sme mu veľmi vďační! Takže nakoniec sme prišli bez komplikácií na Slovensko. Bola som veľmi šťastná a spolu s otcom sme ďakovali Bohu, že nám pomohol. Doma ma všetci vyobjímali a ja takisto ich!!!

Z tejto skúsenosti som si uvedomila, že nič nie je také samozrejmé, ako to vyzerá, lebo

všetko riadi Boh. Ďakujem Bohu, že mi pomohol. Veď s Bohom zvíťazí, každý kto mu verí. Ďakujem všetkým, ktorí vedeli o mojom lete na Slovensko a modlili sa za mňa!! Boh Vám žehnaj!

*Annamária Kocevová
(redakčne krátené)*

Festival LUMEN

8.-9. jún 2012

Trnava, Trojičné námestie

Hlavnou hviezdou Lumenu bude jedna z najlepších kresťanských kapiel súčasnosti, **LEELAND** z Texasu. Na novom albume zaujala hlavne skladbami The Great Awakening alebo Wonder. Kapela vznikla v roku 2004 a v súčasnosti v nej spievajú traja súrodenci: Leeland Mooring, Jack Mooring (oženil sa s Whitney, dcérou Michaela W. Smitha), ich sestra Casey a bubník Mike Smith.

JOAKIM ARENIUS and PRAISE UNIT

Ani rock ani metal nie je podľa vášho gusta? Čo takto prísť si vypočuť, čo dokáže 12 ľudí na pódiu? Moderné r'n'b, funky, old school tanečná klubová hudba a súčasný gospel nie je ani zďaleka všetko, čo môže tento kvalitný spevácky kolektív ponúknuť.

www.fln.sk

ODOVZDANÍ / SURRENDER YC Slovensko

11. - 14. 7. 2012 Trusalová

YC (Youth Conference) je 4-dňová akcia, určená pre mladú generáciu Y-mladých ľudí, plná koncertov kresťanských kapiel, skvelých rečníkov a workshopov.

www.generaciaY.sk

Volanie ku zlomenosti

David Wilkerson

Keď sa pozerám na celú dnešnú náboženskú scénu, všetko, čo vidím, sú vynálezy a služby človeka a tela. Je to väčšinou bez moci a nemá to žiadny dopad na svet. Vidím, že viac sveta prichádza do Cirkvi a ovplyvňuje ju, viac ako Cirkev ovplyvňuje svet. Vidím hudbu preberať kontrolu nad Božím domom. Vidím zábavu preberať kontrolu nad Božím domom. Vidím posadnutosť zábavou v Božom dome. Nenávisť k náprave a nenávisť k napomínaniu - nikto o tom už nechce ani počuť. Čo sa stalo so zlomenosťou a súcitom v Božom dome? Čo sa stalo so zlomenosťou v službe? Je to slovo, ktoré už nepočuť v tejto rozmaznanej dobe. Zlomenosť znamená extrémnu bolesť a zármutok. Držíme sa našej náboženskej rétoriky a našich prebudeneckých prejavov, ale stali sme sa takými pasívnymi.

Každý skutočný záujem a zapálenie sa rodí zo zlomenosti. Každá skutočná väšeň pre Krista vychádza z „krstu zlomenostiou“. Skúmaj Písmo a zistíš, že keď sa Boh rozhodol uzdraviť zruinovanú situáciu, zdieľal svoje vlastné trápenie a zlomenosť kvôli tomu, čo videl, že sa deje

v Jeho vlastnej Cirkvi a v jeho ľude. A našiel modliaceho sa muža, vzal ho a doslova pokrstil ponoril v zlomenosti. Nájdete to v knihe Nehemiáš. Jeruzalem je v ruinách. Ako sa s tým Boh vyrovná? Ako chce Boh znovu vybudovať tieto trosky? Nehemiáš nebol kazateľom, on bol muž s dobrým postavením. Ale bol to

tiež muž modlitby. Boh našiel muža, ktorý nemal len vzplanutie nejakých emócií či neočakávané vzplanutie záujmu, ktoré potom nechá zomrieť. On povedal: „Bol som zlomený, plakal som, kvíľil a pôstil som sa. Potom som sa začal modliť dňom a nocou.“

Prečo títo ostatní muži nemali odpoveď? Prečo ich Boh nepoužil v obnovení? Prečo nemali Slovo (od Boha)? Pretože tam nebol ani náznak zlomenosti! Žiadny plač ani modlitba! Všetko je v ruinách! Zále-

ží ti dnes vôbec na tom, že Boží duchovný Jeruzalem je teraz zosobášený so svetom? Že veľký chlad preniká krajinou? A ešte osobnejšie... Záleží na tom, keď to isté je s Jeruzalemom v našich vlastných srdciach? Znak úpadku, ktorý pomaly odčerpáva duchovnú moc a záujem, zapálenie, nadšenie. Slepota k vlažnosti, slepota k chaosu, ktorý sa pomaly vtiera do Cirkvi. Diabol chce, aby si už viac nezápasil na modlitbách, aby si viac nenariekal pred Bohom. Aby si dokázal len tak sedieť a pozerat' televízor a tvoja rodina kráča zatiaľ do pekla. Môžem sa Ťa niečo opýtať? Usvedčilo Ťa vôbec to, čo som práve povedal?

Všetky naše projekty, služby a všetko, čo robíme, sa musí zrodiť z Ducha Svätého, zo zlomenosti, na kolenách, pri usilovnom hľadaní Boha. To som sa naučil počas svojho života, počas 50-tich rokov kázania... Kde sú učitelia besiedok, ktorí plačú nad deťmi, o ktorých vedía, že nepočúvajú a idú do pekla?! Vidíte, skutočný modlitebný život má počiatok na mieste trápenia (zlomenosti). Ak si otvoríte svoje srdce k modlitbe, Boh príde a začne s vami zdieľať

svoje srdce. Tvoje srdce začne volať: Ó Bože, Tvoje meno je preklínané, Duch Svätý je zosmiešňovaný. Nepriateľ sa pokúša zničiť svedectvo Pánovej vernosti a niečo sa s tým musí robiť.” Nebude žiadna obnova, žiadne prebudenie, pokiaľ nebudeme chcieť, aby nás znovu raz zlomil. Priatelia, začína byť neskoro, a začína to byť vážne. Prosím, nehovorte mi, že máte záujem... ak trávite hodiny pred internetom alebo televízorom.

Ak chceš, môžeš dať svoj život znovu na oltár a vyznať: „Pane Ježišu Kriste, nie som tým, čo som bol, nie som tam, kde by som mal byť. Bože, nemám Tvoje srdce alebo Tvoje bremeno. Chcel som si to uľahčiť. Chcel som len byť šťastný, Pane...”

Skutočná radosť však prichádza zo zlomenosti. Neexistuje nič telesné, čo by ti mohlo priniesť radosť. Je mi jedno, koľko máte peňazí alebo aký typ nového domu. Neexistuje absolútne nič hmotné, čo by ti mohlo dať radosť. Môže ti to dať len to, čo je spôsobené Duchom Svätým, keď ho poslúchaš a držíš sa Jeho srdca. Vystavaj hradby okolo svojej rodiny. Vystavaj hradby okolo svojho vlastného srdca. Buď silným a odolným voči nepriateľovi. A potom vyznaj: „Bože, to je to, po čom túžim.” *z internetu A.Halačiová*

Naša sila – Duch Svätý

1.časť

Veríme v Ducha Svätého a vieme, že sme od neho závislí. Potrebujeme, aby nás Duch Svätý vyučoval, On hovorí viac k srdcu ako k uchu. Nikto medzi nami si nemyslí, že môže spôsobiť znovuzrodenie. Nie sme takí naivní, aby sme si robili nárok na schopnosť premeniť kamenné srdce. Ale predsa by sme mohli dúfať, že ľuďom pomôžeme z duchovných ťažkostí svojimi skúsenosťami. Pôjde to? Možno sme plní nádeje, že svojím oduševnením vzbudíme živú cirkev a pritiahneme mŕtvy svet. Dokážeme to? Výsledky, ktoré majú cenu, pochádzajú od

všemocného Pracovníka, od Božieho Ducha. Len od Neho môžeme očakávať znovuzrodenie dieťaťa z nedeľnej školy, aj každé iné prebudenie.

Čo je Kristova cirkev bez Svätého Ducha? Čo by bol Hermon bez svojej rosy alebo Egypt bez Nílu? Pozrite sa na Kanaán, keď ho postihla Eliášova modlitba a tri roky na ňu nespadla ani rosa ani dážď. Tak by vyzeralo kresťanstvo bez Svätého Ducha. Čo by boli mestá bez zásobovania vodou, čo by boli obilné polia bez slnka – to by boli naše zbory bez Svätého Ducha.

Ch. H. Spurgeon ,

dokončenie v budúcom čísle.

Pomôž ľuďom zvonku dostať sa do zboru

Pred niekoľkými rokmi skúmal jeden kazateľ 5 najrýchlejšie rastúcich zborov. Tri z týchto zborov nemali vlastnú budovu, stretávali sa v škole. Napriek tomu, že to boli štyri rôzne denominácie, zhodovali sa vo svojom prístupe k asimilácii (prispôbeniu sa okoliu). Všetky zbory mali prenosné tabule na najbližších rohoch, ktoré ukazovali smer k zboru. Ďalej mali veľké tabule, ktoré jasne označovali zbor. Mali ľudí, ktorí vítali hostí už na parkovisku a potom pri vchodových dverách a tým spôsobovali, že sa návštevníci cítili vítaní.

Čo môžeme zlepšiť my?

- ☑ **Majte modernú tabuľu, ktorá bude označovať váš zbor**
- ☑ **Pokoste trávnik a uistite sa, že okolie vašej budovy je atraktívne**
- ☑ **Uistite sa, že vnútorné zariadenie je čisté. Venujte špeciálnu pozornosť vstupným priestorom, priestorom pre deti a sociálnemu zariadeniu**

na pokračovanie priprav MB

Viliam Rác

Matke

Matkine dlane sú vždy
nežné,
jej pohladenie je sťa
balzamom na duši.
Všetko zdá sa
pri nej večné,
jej slová, jej láska,
čo iný len netuší.

Pofúka rany,
zahojí sa v srdci.
Boľáčku, čo inými mi
spôsobil,
je vzácny pohľad mojej
mamy, iba vrúcny.
Lásku by v nej vydobyl.

V očiach dve iskierky,
sťa krehké nezabudky.
Vrásky sú na jej čele
a srdce plné lásky.

Sniežik na jej hlave,
dlane krehké,
hľadia ma po čele.
S ňou je všetko ľahké,
vrúčne a milované,
na ceste v čele
za Ježišom.

Ovplyvňovanie budúcej generácie

„Dost' dlho ste sa už zdržali na tomto vrchu.“ (5M 1,6)

Jeden tínedžer vysvetľoval staršiemu pánovi, prečo staršia generácia nerozumie mladšej. „Vy ste vyrastali v primitívnom svete,“ povedal. „My máme cesty do vesmíru, jadrovú energiu a počítače.“ Starý muž s úsmevom odpovedal: „Máš pravdu, nemali sme tieto veci, preto sme ich vynášli!“ Takže čo robíš, aby si požehnal budúce generácie? Boh povedal: „...vylejem svojho ducha na tvoje potomstvo, svoje požehnanie na tvoje deti.“ (Iz 44,3) Boh nechce, aby nasledujúca generácia iba pokračovala, ale aby prekonalá terajšiu! A chce, aby si ty bol jedným z tých, ktorí zdvihnú latku. Neuspokoj sa so súčasným stavom a nepoužívaj ho ako výhovorku na to, aby si nemusel meniť svoje staré myslenie. Ak chceš prekonať svoje staré myslenie, musíš prestať hovoriť veci ako: „Ja som už taký“, alebo

„Moja rodina toho nikdy veľa nedosiahla, takže rovnako to bude aj so mnou.“ Nie, protirečíš Bohu!

Keď Boh oslobodil Izrael a oni smerovali do zaslúbenej zeme, cesta, ktorá by mala trvať 11 dní, im trvala 40 rokov. Skončili tak, že chodili stále okolo toho istého vrchu, pretože boli utláčani tak dlho, že rozumovo nemohli pochopiť to, čo pre nich Boh pripravil. Napokon im povedal: „Dost' dlho ste sa už zdržali na tomto vrchu... zmocnite sa krajiny... ktorú Boh prisahal, že dá vašim... potomkom...“ (5M 1,6-8) Ak si doteraz zažíval iba zlyhanie a zúfalstvo, zdvihni hlavu a povedz: „Už toho bolo dost'! Budem dôverovať Bohu, že má lepšie a väčšie veci!“ Práve v takýchto chvíľach sa tvaruje tvoja budúcnosť. Rozmýšľaj: rozhodnutia, ktoré spraviš dnes, neovplyvnia iba teba, ale aj budúce generácie, takže sa rozhodni správne!

Bob Gass

Wesleyho experimentovanie s levmi

John Wesley bol evanjelista, ale tiež vysokoškolský učiteľ a vedec. Ako taký mal okrem iného sklony k výskumným aktivitám rôzneho zamerania. Nebol však nikdy rýchly k unáhleným záverom. Prečítajte si jeho zápis z 31. decembra 1764:

Pomyslel som si, že by mohlo stať zato urobiť neobvyklý experiment. Spomenul som si, ako ma prekvapil v Edinburghu lev, ktorý mal rád hudbu, preto som sa rozhodol preskúmať, či to platí o všetkých zvieratách toho istého druhu.

Preto som išiel do Toweru s jedným mužom, ktorý hrá na nemeckú flautu. Ten začal hrať neďaleko štyroch alebo piatich levov. Iba jeden vstal a vyšiel pred brloh s veľkou pozornosťou, ostatní neprejavovali záujem. medzitým tiger z rovnakého brlohu vstal, skočil levovi na chrbát, potom sa mu vopchal pod brucho, a opäť raz skočil mu skočil na chrbát a tak to stále opakoval. Môžeme z toho usudzovať na nejakú podstatu mechanizmu? Môžeme z toho usudzovať vôbec niečo?

pP

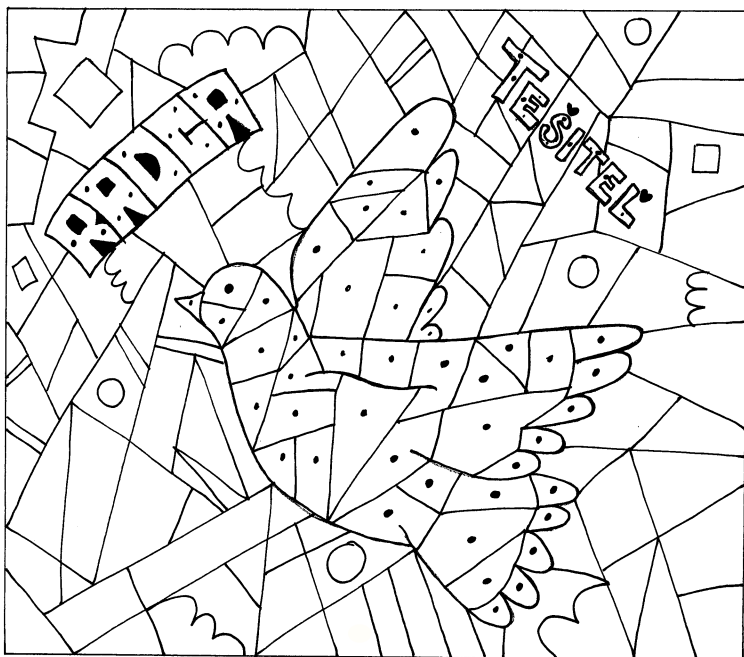

Ahojte kamaráti!

Blíži sa obdobie, kedy si pripomínáme odchod Pána Ježiša Krista na nebesia, k svojmu Otcovi. Pán Ježiš nám nechal jedno nádherné zasľúbenie. Aj keď tu nebude, pošle nám Radcu, Tešiteľa. Je to nádherné, že viem, že nie som sám. Pán Ježiš je stále so mnou.

Vymaľuj miesta na obrázku, kde sú bodky. Tak sa dozvieš, ku akému zvieratku je pripodobnený Duch Svätý (Matúš 3,16).

Krásne dni ti praje Martinka

OK ECM SO

Oblastná konferencia ECM Slovenská oblasť prebehla tento rok v Trnave 13. a 14. apríla. Prvá časť konferencie v piatok po obede bola venovaná vzdelávaniu. I keď poobedný čas sa iste nepovažuje za najvhodnejší pre prednášky, myslím, že témy o svätosti, i prednášajúci dostatočne zaujali našu pozornosť. Najprv sme si vypočuli niečo z histórie, ako svätosť a dokonalosť chápal a vysvetľoval otec metodizmu John Wesley. Prednáška v podaní brata P. Procházku bola tradične pretkaná zaujímavými informáciami a citáciami, ktoré poslucháča nie len obohatili, ale aj primäli k hlbšiemu uvažovaniu a ďalšiemu štúdiu témy. Druhá prednáška v podaní brata Ľ. Tagaja sa vyznačovala poctivou biblickou prácou a prepojením na náš súčasný život. O aktuálnosti témy svedčila i následná živá diskusia.

Po prednáškach delegáti konferencie prešli k hlavnému cieľu konferencie, vypočutiu si správ vedenia cirkvi, zborov a misijných aktivít a ich následnému prijatiu. I keď nepochybne sme malá cirkev, zo správ bolo vidieť, aká je v nej diverzita. Máme zbory slovenské, rómske, zložené zo starších ľudí, zložené z mladšej generácie. Niektoré sú spôsobom bohoslužieb tradičné, iné zasa viac charizmatického charakteru. Avšak jedno bolo zrejme – ide nám všade o to, aby ľudia mali možnosť počuť dobrú správu o Božej láske k človekovi, a aby ju v našom strede aj mohli prežívať. Preto ďakujeme Bohu za uplynulý konferenčný rok a predkladajme mu ten nasledujúci, aby sme boli Jeho dobrými svedkami.

LP

OZNAMY A SPRÁVY

Pod'akovanie

V mene redakčnej rady vyjadrujeme pod'akovanie br. **Lubošovi Tagajovi** a **Ludovi Novomeskému** za realizáciu projektu **VEĽKONOČNÁ PRÍLOHA** Ohniska na CD, ktorú čitatelia mohli nájsť v minulom čísle.

Letný tábor stanovákov

29. 6. - 3. 7. 2012

Račkova dolina, Chata Komenského

Téma: *...spravodlivosť, pokoj a radosť v Duchu Svätom* (Rim 14, 17-18).

Ráno a večer budú zhromaždenia s radostnými piesňami prebudenia, svedectvá a vyučovanie z Božieho Slova. Program pre deti bude zabezpečený. Viac informácií u br. Michala Tagaja a na www.umc.sk

Svetový deň modlitieb za ohrozené deti

2. - 3. jún 2012

Poznáte tieto príbehy? V Kambodži predali rodičia 17-ročnú dcéru, aby zarábala ako prostitútka. 10-ročné dievča v Ugande sa musí starať o svojich troch súrodencov, pretože rodičia zomreli na AIDS. Prečo sa modliť za ohrozené deti? Mnohé z nich ani nepoznáme. Máme sa modliť, pretože **modlitba má moc** a pretože Boh vypočúva modlitby. Modlime sa:

- aby deti mohli spoznať neuveriteľnú **Božiu dobrotu**

- aby poznali úžasné **Božie odpustenie** a aby mali silu odpustiť ľuďom, ktorí im ublížili alebo ich ohrozili

- aby Boh dal deťom silu **nasledovať** Ho v krutom svete

Vďaka práci kresťanov milióny detí po celom svete spoznávajú Božie kráľovstvo. Na Slovensku pracuje kresťanská organizácia **Viva Network Slovensko**, ktorá pomáha deťom v núdzi a pestúnskym rodinám. Raz ročne organizuje konferenciu a vydáva modlitebný kalendár. Viac informácií v našej redakcii alebo na: www.vivanet.sk

Európsky metodistický festival

sa koná v Krakove, informácie na www.methodistfestival.eu

